

Anders Brun, Arrild.

Min historie begynder sørgeligt, nemlig med min moders død i 2020. Efter et langt og godt liv fik hun fred, og vi skulle i gang med at rydde op i hendes efterladenskaber. Der var, som i de fleste andre hjem en stor mængde billeder og postkort, og for nylig blev det tid til at gennemgå disse.

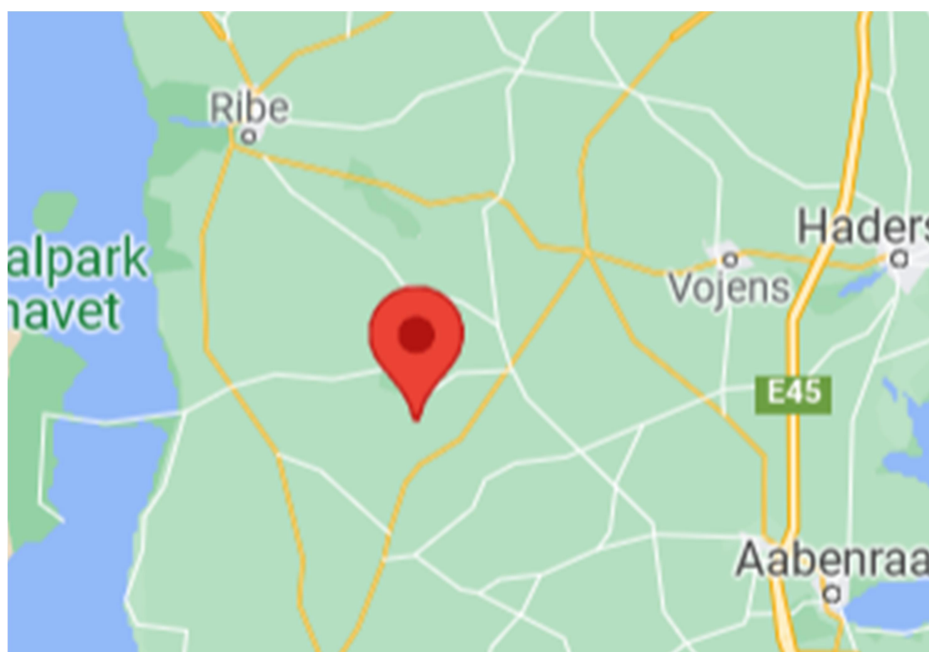
Stor var min overraskelse, da der dukkede to postkort op af min bedstefar som tysk soldat. Jeg vidste godt, at han havde været tysk soldat, men jeg vidste ikke, at der fandtes postkort. Jeg var så heldig, at mine søskende mente at postkortene havde det bedst hos mig, så nu er de en meget værdifuld del af min postkortsamling.

Jeg vil i det følgende fortælle bedstefars historie fra dengang han var tysk soldat og fransk fange.

Min bedstefar Anders Brun blev født 16. oktober 1894 i Øbjerg pr. Arrild, som ældste søn af skræddermester Johannes Johansen Brun og hustru Ane Mette Brun, født Andersen.

I 1894 var Arrild tysk og en del af Kreis Hadersleben i Nord Slesvig. Arrild er i dag en landsby med godt 300 indbyggere, og er en del af Tønder Kommune.

Da min bedstefar var 19 år gammel, skete der et mord i Sarajevo den 28. juni 1914 på den østrig-ungarske tronarving Franz Ferdinand. Dette mord var den direkte udløser af 1. Verdenskrig.

Mordet på Franz Ferdinand satte gang i en kædereaktion: Først fik Østrig-Ungarn tysk støtte til en straffeaktion mod Serbien. Østrig-Ungarn sendte derefter Serbien et hårdt ultimatum, der blandt andet krævede, at Østrig-Ungarn fik politimyndighed i Serbien.

Rusland begyndte at mobilisere deres hær for at beskytte sin allierede Serbien. Da Serbien afviste kravene, erklærede Østrig-Ungarn krig mod Serbien. Et par dage senere erklærede Tyskland krig mod Rusland for at hjælpe sin allierede Østrig-Ungarn. Frankrig mobiliserede for at vise støtte til sin allierede Rusland, og Tyskland fulgte den 3. august 1914 op ved at erklære krig mod Frankrig.

1. Verdenskrig var en realitet. En krig som i samtiden blev kaldt den store krig.

Ved udbruddet af Første Verdenskrig havde Sønderjylland været under tysk herredømme siden 1864.

De fleste af landsdelens våbenføre mænd blev derfor i løbet af krigen indkaldt til den tyske hær. En meget stor del af dem kom til at gøre tjeneste ved Füsilierregiment "Königin" Nr. 86, som var hjemmehørende i Sønderborg. Regimentet var under stort set hele 1. Verdenskrig placeret på vestfronten og deltog i de fleste af de store slag.

I skemaet nedenunder ses regimentets placering under den store krig.

1914 Westfront	1915	1916	1917	1918
Tirlemont Mons Marneschlacht am Ourcq Moulin Geslincorut Pimprez	Moulin Ferme Quennevières in der Champagne	in der Champagne Ferme Nivarin an der Somme Arras	An der Ancre Alberich Arras Havrincourt In Flandern Ostfront 21.11.1917 - 21.12.1917	Im Elsaß Kaiserschlacht an der Vesle und Aisne am Chemin des Dames Aisonville Grougis Oise-Kanal Avesnes

Min bedstefar kom som 20-årig på session og indtrådte allerede d. 6. oktober i den tyske hær. Han blev fra starten tilknyttet Ersatz-Bataillon, Füsilier-Regiment 86 og fra 1915 blev han tilknyttet Füsilier-Regiment 86, 10 Kompagnie. På nedenstående postkort ses han som soldat i bageste række længst til venstre.

Efter ufattelige rædsler i skyttegravene forsvandt min
bedstefar. Den 19. juli 1915 blev han opført i "Verlustlisten"
dvs. som savnet.

Senere den 22. december 1915 blev han opført som "*bisher
vermisst, in Gefangenschaft*", dvs. tidligere savnet, nu i
fangenskab.

Han var taget til fange af franskmændene, og sad i fangenskab i depot de prisonniers de Vierzon, beliggende i midt-Frankrig.

Krigsfangerne skulle arbejde for den smule føde de fik, og arbejdet bestod blandt andet i at fremstille tungt kalibret ammunition til de franske tropper.

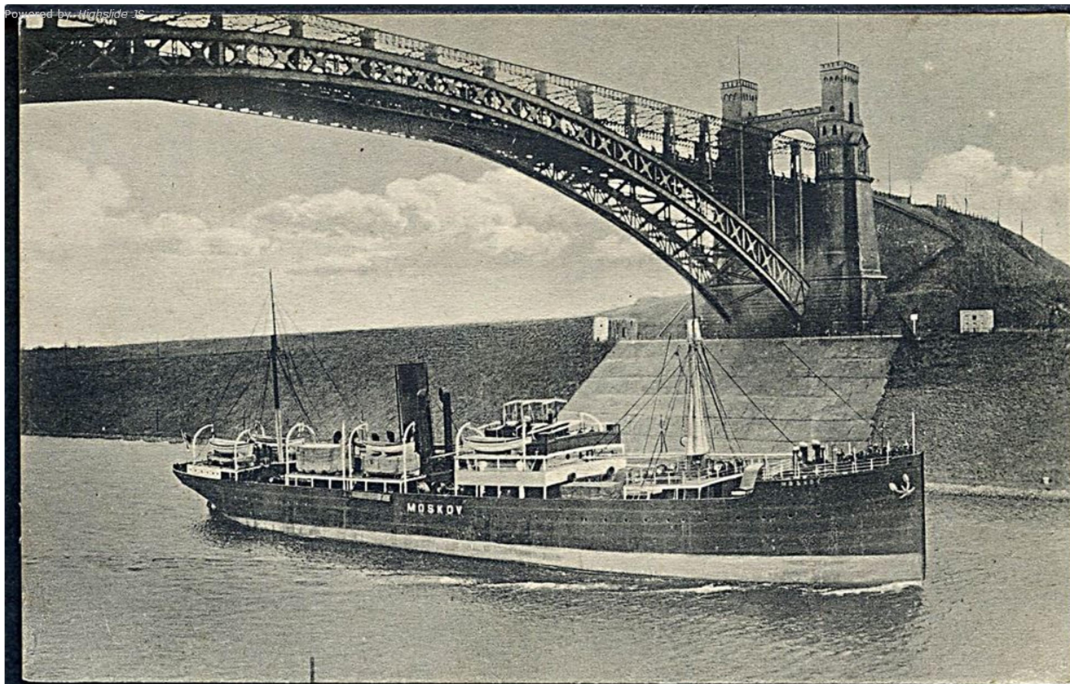
Bedstefar kunne, med det meget lidt han havde lyst til at berette om fra krigen fortælle, at føden var knap, og rotter, mus, fugle, hunde og katte var eftertragtede tilskud til maden, når det lykkedes at fange dyrene.

Selv langt oppe i alderen viste han sine færdigheder til børnebørnene, og hans fuglefælder gav oftest den forventede gevinst.

Efter næsten 5 lange år i fangenskab blev bedstefar sat fri, og han kom med skibet Moskov til Flensborg 10. februar 1920, akkurat tidsnok til at deltage i afstemningen i Zone 1 som bestemt i Versailles traktaten 28. juni 1919.

Skibet Moskov blev bygget på A/S Helsingør Skibs- og Maskinbyggeri i 1914 og sejlede under rederiet DFDS i alle årene indtil ophugningen i Bremerhaven I 1959.

Bedstefar blev gift med min mormor Christine Brodersen, f. 11. marts 1901 i Øster Gasse, den 17. August 1921 i Sct. Catharinæ Kirke i Ribe.

De fik 8 børn, blandt andet min moder, og levede resten af livet i Arrild.

Bedstefar døde 5. oktober 1970.

